

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน
ในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6
Factors Affecting the Safety Behavior of Ambulance Driving in the Referral System of
Drivers at Community Hospitals a Case Study of Health Region 6

¹นภาพร ยอพระกลีน, ²ร.ศ. พ.ต.อ.หญิง ดร. ศิริพร นุชสำเนียง

Assoc.Prof.Pol.Col.Dr. Siriporn Nuchsamnieng

รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Master of Public Administration Program in Security Management

¹Email: naphaphon0801@gmail.com

Received 15 June 2020; Revised 16 July 2020; Accepted 19 July 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อกับปัจจัยชีวสังคม 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัยกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสุขภาพที่ 6 จำนวน โดยใช้วิธีสุ่มจำเพาะพนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ จำนวน 113 คน

ได้ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อกับ อายุ และ ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน 3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัยกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน และ 4) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย, พนักงานขับรถ โรงพยาบาลชุมชน เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

Abstract

The objective of this study were 1) to study the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs. The case study at health region 6 2) to compare the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs which with biosocial factors 3) to study the relationship between the safety belief factor and the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs which 4) to study the relationship between environmental factors and the safety behaviors of ambulance driving in the referral system. Of drivers at community hospitals, the position of the driver, driving the car in the referral system of the driver at the community hospital. specifying sampling by the level of health sampling method by number 6, using the specific sampling method, 113 drivers are responsible for driving in the referral system.

The results of the study found that: 1) the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs. The case study at health region 6 were high 2) the comparison result between the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs and the ages and driving experiences as hospital chauffeurs were significantly difference at the 0.05 level. While the differences of education level and marital status were not significantly difference. 3) The relationship between the belief factor and the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs which were unidirectional significantly related at the 0.05 level. 4) The relationship between the environmental factor and the factors that affect to the safety driving of county hospital chauffeurs which were unidirectional significantly related at the 0.05 level.

Keyword : safety behavior, county hospital chauffeurs at health region 6

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยนอกจากจะเป็นจุดหมายสำคัญอันดับต้นๆ ของเหล่านักท่องเที่ยวทั่วโลกแล้ว ล่าสุดประเทศไทยยังขึ้นมาเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) แม้ที่ผ่านมาประเทศเพื่อนบ้านอย่างสิงคโปร์ อินเดีย และมาเลเซีย จะได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แต่จากการจัดอันดับของ The International Healthcare Research Center (IHRC) ที่ระบุว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ของไทยติดอันดับ 6 ของโลก และมีนักท่องเที่ยวเชิงการแพทย์มากที่สุดถึงราว 38% ของภูมิภาคเอเชียทั้งหมด ซึ่งเหตุผลที่ประเทศไทย ก้าวขึ้นมาเป็นอันดับ 1 ในการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ ประกอบไปด้วย 1) ค่ารักษาพยาบาลที่ถูกและบริการที่ดี ค่ารักษาพยาบาลในไทย ทั้งโรงพยาบาลเอกชน และโรงพยาบาลรัฐ ถูกกว่าในหลายประเทศ 2) จำนวนโรงพยาบาลมาตรฐาน หากพูดถึงโรงพยาบาลที่ได้มาตรฐานสากลนั้น ประเทศไทยมีโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน JCI (Joint Commission International) จำนวน 42 แห่ง (มากเป็นอันดับ 4 ของโลก) เมื่อเทียบกับอินเดียที่มี 23 แห่ง และมาเลเซีย

และสิงคโปร์ที่มีเพียง 10 แห่ง จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีโรงพยาบาลที่ได้มาตรฐานจำนวนมากที่สุดในภูมิภาค 3) แพทย์ไทยมีชื่อเสียงด้านการทำศัลยกรรมและความงาม ไม่ใช่เพียงการรักษาพยาบาลโรคต่าง ๆ เท่านั้น 4) โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก มีเป้าหมายที่จะยกระดับธุรกิจในประเทศไทย ให้กลายเป็นเขตเศรษฐกิจระดับโลก โดยภาคอุตสาหกรรมทางการแพทย์นั้น อยู่ในส่วนของ New S-curve หรือ 5) อุตสาหกรรมใหม่ที่จะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2560)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก โดยมีอัตราการตายเท่ากับ 36.2 คนต่อประชากร 1 แสนคน ซึ่งเป็นอัตราการที่สูงมาก จึงกล่าวได้ว่าคนไทยมีความเสี่ยงที่จะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม อุบัติเหตุทางถนนไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ที่ประสบภัยเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดความสูญเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยโดยรวมอย่างมหาศาล เพราะการเสียชีวิตและบาดเจ็บทั้งทางกายและใจจากอุบัติเหตุ ทำให้ผู้ประสบภัยและครอบครัวสูญเสียประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพโดยรวมของประเทศ นอกจากนี้ อุบัติเหตุยังก่อให้เกิดต้นทุนอื่น ๆ เช่น ต้นทุนในการดำเนินคดี ต้นทุนด้านการรักษาพยาบาล ต้นทุนจากผลกระทบต่อสภาพการจราจร เป็นต้น (กระทรวงสาธารณสุข, 2557) ส่วนบุคลากรด้านการแพทย์ จึงมีคุณค่ายิ่งต่อการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือดูแลรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุและนำส่งไปรับการรักษา ณ โรงพยาบาลที่ได้มาตรฐานที่อยู่ใกล้ที่สุด โดยตั้งความหวังว่าผู้ป่วยฉุกเฉินทุกราย ที่ได้รับการดูแลช่วยเหลือมีความปลอดภัยและลดความพิการลง ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 120,000 คน กระจายอยู่ทุก ๆ พื้นที่ทั่วประเทศ ทั้งที่สังกัดหน่วยงานของรัฐและเอกชนโดยมีจำนวนรถปฏิบัติการฉุกเฉินหรือรถพยาบาลฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉินทั้งระดับ FR, BLS, ILS, และ ALS มีจำนวนมากกว่า 15,000 คัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากการประมาณการขององค์การอนามัยโลก (WHO) ใน พ.ศ. 2556 (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ, 2561)

การเกิดอุบัติเหตุของรถพยาบาลถือเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาการบาดเจ็บจากการจราจรทางถนน โดยข้อมูลสถิติของการเกิดอุบัติเหตุของรถพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่าตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม 2558 มีรถพยาบาลประสบอุบัติเหตุขณะนำส่งผู้ป่วย 33 ครั้ง มีผู้บาดเจ็บ 68 คน เสียชีวิต 9 ราย ทำให้เกิดการสูญเสียผู้ป่วย รวมถึงผู้ปฏิบัติการทางการแพทย์ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ทั้งในเหตุการณ์ที่ต้องดูแลและนำส่งผู้ป่วยฉุกเฉินจากจุดเกิดเหตุไปโรงพยาบาล หรือการส่งต่อระหว่างโรงพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีนโยบายด้านความปลอดภัยของรถพยาบาล ให้สามารถดำเนินการให้บริการประชาชนที่เจ็บป่วยโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนเป็นสูงสุด ซึ่งในปัจจุบันรถพยาบาลภายในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีการเกิดอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีบุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุข ผู้ป่วย และประชาชนที่ใช้บริการรถพยาบาล ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต กระทรวงสาธารณสุขจึงให้ความสำคัญและมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุของรถพยาบาล และยกระดับมาตรฐานการขับรถพยาบาลให้สามารถนำส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน และบุคลากรทางการแพทย์ที่อยู่บนรถพยาบาลได้อย่างปลอดภัยมากขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2562)

เนื่องจาก เขตสุขภาพที่ 6 มีจังหวัดที่อยู่ภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) คือ จังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ซึ่งมีความสำคัญทางด้านการท่องเที่ยวระดับโลกรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยมี พัทยา สัตหีบ และระยอง เป็นวงแหวนการท่องเที่ยวหลัก ขยายสู่ฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว

ธรรมชาติ และขยายสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้ประชาชนในพื้นที่ให้สูงขึ้น โดยมีแผนงานการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แผนงานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงระบบขนส่งและสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ อำนวยความสะดวกในการเดินทางได้สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560)

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลรายงานรถพยาบาลประสบอุบัติเหตุของโรงพยาบาลชุมชน เขตสุขภาพที่ 6 ในปีพ.ศ. 2561 ตามที่รายงานกับกระทรวงสาธารณสุข มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4 รายงานรถพยาบาลประสบอุบัติเหตุเขตสุขภาพที่ 6 ประจำปี พ.ศ. 2561

จังหวัด	อุบัติเหตุ (ราย)	ผู้บาดเจ็บ (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)	ประเภท		เที่ยวบริการ	
				EMS	Refer	นำส่ง	กลับ
สมุทรปราการ	2	4			✓	✓	
ฉะเชิงเทรา	1	1			✓	✓	
ปราจีนบุรี	2	3	1	✓		✓	
ชลบุรี	1	2			✓	✓	
ระยอง	1	3			✓	✓	
จันทบุรี	2	2	1	✓			✓
ตราด	1	3			✓	✓	
สระแก้ว	1	3			✓	✓	

ที่มา : สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. (2561)

จากตาราง 4 สรุป พบว่า จากรายงานอุบัติเหตุรถพยาบาลในประเทศไทย พ.ศ. 2561 ยังมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเสมอทุกปี จึงทำให้เห็นว่า รถพยาบาลไม่เป็นที่ปลอดภัยที่สุดของผู้ป่วยในการเคลื่อนย้ายโรงพยาบาล คนไข้ขาดความเชื่อมั่น ในการให้บริการ เป็นปัญหาเร่งด่วนที่กระทรวงสาธารณสุขเร่งเห็น และพยายามแก้ไขให้ผู้ป่วยได้รับความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นในการใช้รถพยาบาล

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การขับขึ้นปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญอยู่ภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อหาแนวทางเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในการขับรถของพนักงานขับรถ อันจะส่งผลก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของโรงพยาบาลซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการรณรงค์เพื่อลดอุบัติเหตุจราจร ซึ่งนับว่า มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาระบบงานยานพาหนะในโรงพยาบาล เพื่อไปปรับใช้หรือพัฒนาต่อไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การขับขึ้นปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับปัจจัยชีวสังคม

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านความปลอดภัยในการขับขี่กับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัยกับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

1.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ทำการวิจัยในครั้งนี้ ทำที่เขตสุขภาพที่ 6 จำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดสระแก้ว

3. ขอบเขตด้านประชากร

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานขับรถพยนต์ ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) เขตสุขภาพที่ 6 จำนวน 156 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ตำแหน่ง พนักงานขับรถพยนต์ ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 โดยวิธีวิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามเขตสุขภาพที่ 6 จำนวน 156 คน โดยใช้วิธีสุ่มจำเพาะพนักงานขับรถพยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลในระบบส่งต่อ จำนวน 113 คน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการวิจัย ตั้งแต่วันที่ มกราคม พ.ศ.2562 ถึง วันที่ เมษายน พ.ศ.2563

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานขับรถพยนต์ ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) เขตสุขภาพที่ 6 จำนวน 156 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ตำแหน่งพนักงานขับรถพยนต์ ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน ในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการสูตรของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน จากการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 โดยวิธีวิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามเขตสุขภาพที่ 6 จำนวน โดยใช้วิธีสุ่มจำเพาะพนักงานขับรถพยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ จำนวน 113 คน

2. เครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์การเป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล และสถานภาพการปฏิบัติงาน ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบวัดความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัย เป็นแบบมาตราวัดของ Likert

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของเส้นทางที่พนักงานขับรถใช้เป็นส่วนใหญ่ ทั้งลักษณะที่เอื้อและไม่เอื้อต่อการขับขี่ เป็นแบบมาตราวัดของ Likert

ส่วนที่ 4 แบบวัดพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย เป็นแบบมาตราวัดของ Likert

3. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ ลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ มีดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาจากเอกสาร ตำรา และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการขับขี่ปลอดภัย

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัย สภาพแวดล้อม และพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ตรวจสอบ หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความและเนื้อหา และภาษาที่ใช้โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและเนื้อหา (Index Item – Objective Congruence : IOC) ผลการตรวจค่าสอดคล้องระหว่างข้อความและเนื้อหา (IOC) มีค่า IOC = 0.67 สามารถนำแบบสอบถามไปทำ Thy out ต่อไป

4.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปปรับปรุงแก้ไข และให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นนำไปจัดพิมพ์แก้ไขใหม่ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับจำนวนพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.877

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 ให้ผู้กรอกแบบสอบถามทำแบบสอบถามทันที แล้วนำกลับมาด้วย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 แบบสอบถามปัจจัยชีวิตสังคม ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

6.2 ปัจจัยความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัย แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และแบบวัดพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย ตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม ใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในเรื่องวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 แตกต่างกันจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 ค่า และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยสถิติการทดสอบ ค่าเอฟ (F-test)

สำหรับตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ค่าขึ้นไปและใช้การเปรียบเทียบรายคู่ กรณีที่มีความแตกต่างกัน โดยวิธีของ ฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference :LSD)

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อ ด้านการขับขี่ปลอดภัยกับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กัน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย สภาพแวดล้อมในการขับขี่กับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน ในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กันโดยใช้สถิติการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์เพียร์สัน (Pearson' correlation coefficient) เป็นตามที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ มีผลการวิจัยแบ่งได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยชีวสังคม พบว่า พนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 21 – 29 ปี และอายุระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ระดับการศึกษา พบว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ระดับการศึกษา พบว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 สถานภาพสมรสจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 55.70 ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน 1 - 3 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน ในระบบส่งต่อ กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มองในภาพรวมของด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตน เพื่อการขับขี่ปลอดภัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ระดับความคิดเห็น มากเมื่อพิจารณาเรียงด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังต่อไปนี้ 1) การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ 2) ความสามารถแห่งตนด้านการปฏิบัติตนเพื่อการขับขี่ปลอดภัย 3) การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการขับขี่ปลอดภัย 4) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และ5) การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการขับขี่ปลอดภัย

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน ในระบบส่งต่อ กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมมองในภาพรวมของด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการขับขี่ปลอดภัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ระดับความคิดเห็น มาก

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ เขตสุขภาพที่ 6 พฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย มองในภาพรวมของด้านการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการขับขี่ปลอดภัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 ระดับความคิดเห็น มาก

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล และ สถานภาพการปฏิบัติงาน สรุปได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการเข้ารับรพพยาบาลในระบบส่งต่อ (Referral System) ของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล และ สถานภาพการปฏิบัติงาน

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	วิธีที่ใช้ทดสอบ	พฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถพยาบาลในระบบส่งต่อ	การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ (LSD) (ทดสอบในส่วน F-test)
อายุ	F - test	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้	มีจำนวน 2 คู่ คือ 1) ระหว่างกลุ่มที่อายุน้อยกว่า 20 ปี กับกลุ่มที่อายุ 21-29 ปี 2) ระหว่างกลุ่มที่อายุ 21-29 ปีกับกลุ่มที่อายุ 40-49 ปี
ระดับการศึกษา	F - test	ไม่แตกต่างกัน	-
สถานภาพสมรส	F - test	ไม่แตกต่างกัน	-
ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล	F - test	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้	จำนวน 2 คู่ คือ 1) ระหว่างกลุ่มที่ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล น้อยกว่า 1 ปี กับกลุ่มที่ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล 4 – 5 ปี 2) ระหว่างกลุ่มที่ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล 1 – 3 ปีกับกลุ่มที่ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล 4 – 5 ปี
สถานภาพการปฏิบัติงาน	F - test	ไม่แตกต่างกัน	-

* $p \leq .05$

5.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านการขับที่ปลอดภัย กับพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยความเชื่อด้านการขับที่ปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน

5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัย กับพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถพยาบาลในระบบส่งต่ออย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. พนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถพยาบาลในระบบส่งต่อเขตสุขภาพที่ 6 เกี่ยวกับความเชื่อด้านการขับที่ปลอดภัย ระดับความคิดเห็นมาก อาจเนื่องมาจาก พนักงานขับรถพยาบาลในระบบส่งต่อเขต

สุขภาพที่ 6 รู้หน้าที่ความรับผิดชอบสูงสุดคือความปลอดภัย ของบุคลากร คนไข้ และผู้ร่วมเดินทาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุริวัลย์ ใจกล้า, 2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท เอเอสไออินเทอร์เน็ตคอนเนคส์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัดผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงาน APFA มีความรู้ความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. พนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถพยาบาลในระบบส่งต่อเขตสุขภาพที่ 6 เกี่ยวกับพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัย ระดับความคิดเห็น มาก อาจเนื่องมาจาก พนักงานขับรถตระหนักถึงการช่วยชีวิตผู้ป่วยเป็นสำคัญ ดังนั้น ทุกครั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ จะมีสติ และตั้งใจ ยึดการขับรถด้วยความไม่ประมาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ บุตรประเสริฐ (2556) ศึกษาการวิจัยการประเมินความตระหนักในความปลอดภัยในการเดินทางและการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้โดยสารรถโดยสารสาธารณะผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้วผู้โดยสารมีความตระหนักต่อความปลอดภัยต่อการเดินทางอยู่ในระดับมาก

3. ผลเปรียบเทียบพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6

3.1 อายุ พบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลวรรณ บุตรประเสริฐ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยของผู้ที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ในโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า อายุ ของผู้ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงานประเภทของห้องปฏิบัติการ การสัมผัสสิ่งคุกคามสุขภาพ สภาพแวดล้อมในการทำงาน และเจตคติด้านความปลอดภัย ($p\text{-value} < 0.05$)

3.2 ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล พบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของโศรดา เจริญศักดิ์ (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการขับที่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของกลุ่ม CBR Club Chanthaburi ผลการวิจัย พบว่า ประสบการณ์ในการขับที่รถจักรยานยนต์และขนาดเครื่องยนต์ของจักรยานยนต์ต่างกัน มีพฤติกรรมการขับที่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ระดับการศึกษา พบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจรศักดิ์ จันทร์พาณิชย์ (2552) ศึกษาการวิจัยการประเมินความตระหนักในความปลอดภัยในการเดินทางและการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้โดยสารรถโดยสารสาธารณะ พบว่า ผู้โดยสารที่มีระดับศึกษาแตกต่างกันจะมีความตระหนักในความปลอดภัยในการเดินทางแตกต่างกันด้วย

3.4 สถานภาพสมรส พบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมการขับที่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับสถานภาพสมรสไม่แตกต่างกัน และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา เสียงสืงชาติ (2549) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขับของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลเลิดสิน ผลการวิจัย

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี สถานภาพสมรส มีความพร้อมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัยกับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทร บุญบำรุง (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาล ในโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุดทัศนคติการความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. พนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อเขตสุขภาพที่ 6 เกี่ยวกับความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัย ระดับความคิดเห็นมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการขับขี่ปลอดภัย สะท้อนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลอาจจะส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจเยี่ยมหรือจัดอบรม เพื่อรับฟังปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานขับรถยนต์ และทำหนังสือรายงาน และร่วมแก้ไขปัญหาที่พบกับพนักงานขับรถยนต์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ยกเว้นกรณีเร่งด่วนควรดำเนินการทันที

2. พนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อเขตสุขภาพที่ 6 เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัย ระดับความคิดเห็น มาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีรถบรรทุกขนาดใหญ่ขับผ่าน เป็นปัญหาจราจร สะท้อนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลอาจจะเสนอและแก้ปัญหา ร่วมกันกับกรมการขนส่งทางบกและเจ้าหน้าที่ตำรวจให้หาแนวทางการใช้ถนนร่วมกัน และรณรงค์ให้ผู้ใช้ถนนเกิดจิตสาธารณะ ให้ทางรถพยาบาลในระบบส่งต่อ (Referral System)

3. พนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อเขตสุขภาพที่ 6 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ระดับความคิดเห็น มาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ในขณะที่ฝนตก ถนนลื่น ท่านขับรถด้วยความเร็วสูง เพราะฉะนั้น พนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน ควรมีสติ และใช้รถใช้ถนนด้วยความระมัดระวังมากกว่าปกติ และไม่ควรใช้ความเร็วมากเกินไป เพราะในกรณีฉุกเฉินพร้อมช่วยชีวิตผู้ป่วย

4. ผลเปรียบเทียบพนักงานขับรถยนต์ปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อเขตสุขภาพที่ 6 ดังนี้

อายุ และ ประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล พบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับอายุ และประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า พนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน สะท้อนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล ควรคัดสรร ผู้ที่มีอายุเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน และสามารถควบคุมสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี และอาจมีการทดสอบความสามารถในการขับขี่อย่างน้อยปีละครั้ง

5. ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อด้านการขับขี่ปลอดภัยกับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สะท้อนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลควรจัดให้มีการอบรมเทคนิคการขับรถและคู่มือในการปฏิบัติงาน และควรมีก້ອງหน้ารถ และGPS ในการติดตามการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชน หากเกิดอุบัติเหตุจะได้มีการสอบสวนสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุและเพื่อไว้ให้บุคคลอื่นศึกษา เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุได้

6. ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สะท้อนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล อาจจะประสานและทำงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และกรมการขนส่งทางบก เพื่อแก้ปัญหาเรื่องปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น พื้นผิวถนนเป็นหลุม บ่อ ทางโค้งไม่มีป้ายแจ้งเตือน ถนนไม่เรียบ หรือ มีสิ่งกีดขวางการจราจร ปรับปรุงแก้ไขอย่างเหมาะสม และขอความร่วมมือผู้ใช้รถ ใช้ถนน ร่วมทางโปรดให้ทางแก่รถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ

องค์ความรู้จากการทำวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลชุมชนในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 โดยวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษาเฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 อยู่ในระดับมาก 2) ผลเปรียบเทียบพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 กับ อายุ และประสบการณ์เป็นพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และสถานภาพการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน และไม่ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเชื่อการขับขี่ปลอดภัยกับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ 4) ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของพนักงานขับรถประจำโรงพยาบาลในระบบส่งต่อ (Referral System) กรณีศึกษา เฉพาะเขตสุขภาพที่ 6 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารอ้างอิง: Reference

- กระทรวงสาธารณสุข. (2559). *มาตรการความปลอดภัยรถพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข*. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข. (เอกสารอัดสำเนา)
- กมลวรรณ บุตรประเสริฐ. (2556). *พฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยของผู้ที่ปฏิบัติงานในท้องปฏิบัติทางการแพทย์ ในโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่ง*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

78 วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2563)

- ขจรศักดิ์ จันทร์พาณิชย์. (2552). การประเมินความตระหนักในความปลอดภัยในการเดินทางและการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้โดยสารรถโดยสารสาธารณะ. นนทบุรี: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (เอกสารอัดสำเนา)
- นิภา เสี่ยงสืบชาติ. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการขับขี่ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลเลิดสิน. (ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- โศรดา เจริญศักดิ์. (2559). พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของกลุ่ม CBR Club Chanthaburi. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน. (2561) รายงานอุบัติเหตุรถพยาบาลในประเทศไทย พ.ศ. 2561. นนทบุรี : สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน.
- สุรีวัลย์ ใจกล้า. (2557). พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท เอสอีไอ อินเทอร์เน็ตคอนเนคส์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนทร บุญบำเรอ. (2557). พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาล ในโรงพยาบาลมหาราชานครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต). นครราชสีมา: พยาบาลบรมราชชนนี.
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (2562) แผนยุทธศาสตร์ภายใต้ ไทยแลนด์ 4.0. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.

